

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Ἀντίστασις εἰς τοὺς Οἰκουμενιστὰς*

«Σήματα κινδύνου ἐκπέμπονται πανταχόθεν καὶ πολλοὶ διερωτῶνται μήπως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συρθῆ καὶ πάλιν πρὸς μίαν νέαν Φλωρεντιανὴν περιπέτειαν»

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

ἮΝ εἶναι λίγοι οἱ συνειδητοὶ Ὁρθόδοξοι στὴ χώρα μας, οἱ ὅποιοι ἀνησυχοῦν ἀπ' τὶς πρωτοβουλίες τῶν Οἰκουμενιστῶν. Φοβοῦνται μήπως προχωρήσουν στὴν ἔνωση τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μὲ τὶς ἄλλες «ἐκκλησίες» τῶν ἑτεροδόξων.

Ὁ φόβος αὐτὸς εἶναι δικαιολογημένος, γιατί οἱ πρωτεργάτες αὐτῆς τῆς προσπάθειας εἶναι τολμηροί, ἀπερίσκεπτοι, ἐνθουσιώδεις καὶ δόλιοι.

Ἐπὲρμαχοι τοῦ *διαλόγου τῆς ἀγάπης*, μπορεῖ νὰ προχωρήσουν στὸ «Κοινὸ Ποτήριον» μὲ τρόπο σιωπηρό, ἀνεκτικό, χωρὶς ἐπίσημη διακήρυξη.

Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει στὴ διασπορὰ καὶ σχεδὸν κανένας δὲν ἀνησυχεῖ. Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει καὶ στὶς Κυκλάδες, ὅπου μερικὲς φορὲς οἱ Ὁρθόδοξοι μαθητὲς ἐκκλησιάζονται σὲ καθολικοὺς ναοὺς καὶ οἱ παπικοὶ σὲ ὀρθόδοξους, μὲ τὴν ἀνοχή, ἂν ὄχι κι ἐνθάρρυνση, τοῦ οἰκείου μητροπολίτου!

Στὸ σχέδιο τῶν Οἰκουμενιστῶν ἐντάσσονται καὶ ὅλες οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σύρεται σ' αὐτές, ἐνῶ ὁ λαὸς διαφωνεῖ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλος ἐνθουσιωδῶς ἀποφασίζει (ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπλῶς ἐγκρίνει) τὴ συμμετοχὴ τῆς στοὺς

διαλόγους, τὶς συνελεύσεις καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἑτεροδόξων, γιατί πιστεύει ὅτι θὰ συμβάλει οὐσιαστικὰ στὴν ἔνωση τῶν «ἐκκλησιῶν».

Δὲν ὑπολογίζει, ὅμως, ὅτι ὁ λαὸς δὲν πρόκειται νὰ τὸν ἀκολουθήσει. Μπορεῖ νὰ μὴ διαθέτει τὴν κατὰ κόσμον σοφία, ἔχει ὅμως ὀρθόδοξο κριτήριό καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ ὑπολογίζει ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ λοιποὶ Οἰκουμενιστές.

Γιὰ τὴν ὥρα εἶναι ἐλεύθεροὶ νὰ βλέπουν «ὄνειρα θερινῆς νυκτός», δηλαδή νὰ σκέφτονται ἀνέφικτα πράγματα, νὰ ταξιδεύουν στὶς ἔδρες τῶν αἰρετικῶν, ν' ἀσπάζονται καρδιναλίους καὶ πάστορες καὶ νὰ συνομιλοῦν γιὰ τὸν ἀποχριστιανισμό τῆς Εὐρώπης ἢ γιὰ διάφορα θέματα βιοηθικῆς. Ἀκόμα καὶ νὰ διαπραγματεύονται τὴν ἔνωση τῶν «ἐκκλησιῶν».

Δὲν θ' ἀργήσει, ὅμως, καὶ ἡ ὥρα τῆς ἱερῆς ἀγανάκτησης, ποῦ θὰ εἶναι καταλυτικὴ γι' αὐτούς. Ὁ λαὸς θὰ ἐγερθεῖ καὶ τότε οἱ λαγοὶ θὰ κρυφτοῦν στὰ πέτρινα καταφύγια τους καὶ οἱ βάτραχοι θὰ βυθιστοῦν στὰ λιμνάζοντα καὶ βορβορώδη νερά.

* * *

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ χριστιανοὶ δὲν πρέπει ν' ἀνησυχοῦν ὑπερβολικὰ ἀπ' τὴ δράση τῶν Οἰκουμενιστῶν. Οὔτε καὶ νὰ φοβοῦνται^{**}. Τὸν τελευταῖο καὶ οὐσιαστικὸ λόγο τὸν ἔχουν οἱ ἴδιοι καὶ ὄχι οἱ ἐκπρόσωποί τους, οἱ ὁποῖοι συχνὰ τοὺς προδίδουν.

Εἶναι χρήσιμο ἐδῶ νὰ θυμηθοῦμε τὸ τί ἔλεγε ἕνας σοβαρὸς μελετητῆς γιὰ τὸ θέμα τῆς ἔνωσης τῶν «ἐκκλησιῶν», τὸ ὁποῖο φοβίζει πολλοὺς ἀδελφούς:

«Πράγματι, σήματα κινδύνου ἐκπέμπονται πανταχόθεν καὶ πολλοὶ διερωτῶνται μήπως ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συρτῆ καὶ πάλιν πρὸς μίαν νέαν Φλωρεντιανὴν περιπέτειαν. Δὲν δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ προῖδῃ μέχρι ποίου σημείου θὰ ὠθήσουν τὰ πράγματα οἱ ἐμφανιζόμενοι σημερον ὡς ἐνθουσιῶντες ἐνωτικοί. Ἡμεῖς πάντως πιστεύομεν, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ὡς αἰώνιος καὶ ἀκατάλυτος βράχος θὰ διαλύῃ πάντοτε εἰς ἀφροῦς κυμάτων ὅλα τὰ ἀνθρώπινα τεχνάσματα, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν τυχὸν εἰς μίαν ἐντυπωσιακὴν καὶ ἐφήμερον ἔνωσιν, ἢ ὁποῖα ὑπονομεύει τὴν ἀληθῆ ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἡ ἔνωσις, ὑπὲρ τῆς ὁποίας εὐχεται ἡ Ἐκκλησία μας, θὰ πραγματοποιηθῆ

μόνον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀρχαίας ἀδιαίρετου Ἐκκλησίας, τῆς ἀγνοούσης τὸν παπικὸν θεσμὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν λατινικῶν πλανῶν, τῶν ἀντιτιθεμένων τῇ “ὑγιαίνουσα διδασκαλία” (Τίτ. β΄ 1)».

(Ἀρχιμ. Σπυρίδωνος Σπ. Μπιλάλη, Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμός, τόμ. 1ος, 1069, σελ. 17)

* * *

ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ πρέπει νὰ βρίσκονται σ' ἐγρήγορηση καὶ νὰ παρακολουθοῦν τὶς πρωτοβουλίες τῶν Οἰκουμενιστῶν. Νὰ τολμοῦν ἀκόμα καὶ τὴ δημόσια καταδίκη τους**.

Οἱ καιροὶ εἶναι πονηροί. Χρειάζεται νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ Οἰκουμενιστὲς ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δὲν εἶναι δικό τους φέουδο, ὅπου μποροῦν ἐλεύθερα νὰ κάνουν ὅ,τι ὁ φυσιομένος νοῦς τους καὶ ἡ φιλόδοξη καρδιά τους ὑπαγορεύουν.

(*) Ἐφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1690/25.5.2007, σελ. 1. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) **Σημ. ἡμετ.:** Περιέργως, ὁ σεβαστὸς π. Δ.Τ. ἀποσιωπᾷ, ὅτι ἡ Ἱερὰ Συνοδικὴ καὶ Πατερικὴ Παράδοσις προβλέπει ἐν καιρῷ αἰρέσεως ὄχι μόνον «ἐγρήγορηση», «παρακολούθηση», «δημόσια καταδίκη» καὶ ἡπια «ἀνησυχία» ἐναντι τῶν αἰρετικῶν ποιμένων, ἀλλὰ «ἔνστασι» καὶ «ἀποτείχισι», ἥτοι παῦσιν τοῦ μνημοσύνου, διακοπὴν ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας καὶ δραστήριον ἀντι-αιρετικὸ ἀγῶνα.